

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 11 septembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, declarat de către avocatul Zamfir Pavel în numele condamnatului și condamnatul

Mateescu Ion XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în
XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 08.06.2018 – 11.09.2018;

2. Instanța de recurs: 27.09.2018 – 14.11.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 11 septembrie 2018, Mateescu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, la amendă în mărime de 562,5 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Mateescu Ion a cheltuielilor judiciare în mărime de 13,68 lei.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Mateescu Ion, la data de 15 ianuarie 2018, aproximativ ora 01:20, în timp ce se deplasa la volanul automobilului de model „Mercedes Vito”, cu numerele de înmatriculare XXX, prin s. XXX, r-nul XXX, a fost stopat de către angajații INP a IGP a MAI, fiind suspectat de consum de alcool. În rezultatul testării cu aparatul „Drager” s-a stabilit că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat era de 0,80 mg/l.

3. La data de 20 septembrie 2018, avocatul Fetcu Andrian în numele inculpatului a declarat recurs împotriva sentinței, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Mateescu Ion să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității,

invocând că instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii și că este în imposibilitate să achite amenda; - că a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității; - instanța nu și-a motivat hotărârea în partea aplicării pedepsei penale sub formă de amendă; - nu a ținut seama de faptul că neexecutarea sancțiunii sub formă de amendă va duce la înlocuirea ulterioară a ei cu muncă neremunerată în folosul comunității, fapt ce va îngreuna procesul de înlăptuire a justiției.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, recursul declarat de către avocatul Fetcu Andrian în numele inculpatului a fost respins ca nefondat.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei.

Astfel, instanța de apel a indicat că la stabilirea pedepsei penale, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor ușoare, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, că nu are antecedente penale, că circumstanțe care atenuază răspunderea penală nu au fost stabilite, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui, și corect a conchis că corectarea inculpatului va putea fi atinsă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

Consecvent, instanța de apel a menționat că aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu este posibilă, or, reieșind din prevederile art.62 Cod penal, această categorie de pedeapsă este mai severă decât cea sub formă de amendă și respectiv, aplicarea acesteia va duce la încălcarea prevederilor art.410 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căruia, instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

Complementar, cu referire la posibilitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art.55 Cod penal, instanța de apel a precizat că, în speță nu sunt întrunite condițiile privind liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională a inculpatului.

Cu referire la solicitarea apelantului de a fi aplicată față de inculpat a unei pedepse penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de apel a indicat că acesta nu a prezentat probe ce ar justifica aplicarea în privința lui a unei astfel de pedepse, agravarea situației inculpatului în propriul recurs fiind contrară legii, or, sancțiunea amenzii este cea mai blândă pedeapsă.

5. La data de 04 februarie 2019, avocatul Zamfir Pavel în numele condamnatului și condamnatul au declarat recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești, prin care, făcând trimitere la prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și dispunerea rejudecării cauzei în partea casată în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând că instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor

art.61, 65, 75, 78 Cod penal și a aplicat față de Mateescu Ion o pedeapsă prea aspră; - instanța nu s-a pronunțat asupra solicitării apelantului privind aplicarea față de condamnat a prevederilor art.55 Cod penal; - instanța nu a elucidat argumentele invocate de către partea apărării, a omis să descrie poziția avocaților și a solicitărilor vis-a-vis de apelul procurorului, precum și a omis să reflecte poziția inculpatului față de același apel; - instanța nu a ținut cont că însăși procurorul a solicitat aplicare unei pedepse complementare mai blânde, adică privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani; - nu a ținut cont nici de faptul că condamnatul și-a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată; - prin mențiunea „*Decizia este irevocabilă*”, partea apărării a fost indusă în eroare referitor la oportunitățile căilor de atac utilizate, într-o astfel de situație, în respectiva cauză penală, putând fi declarate atât recurs ordinar, cât și în anulare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Cu referire la argumentul recurentului, potrivit căruia, în respectiva cauză penală pot fi declarate atât recurs ordinar, cât și în anulare, Colegiul penal menționează că acesta este neîntemeiat, instanța de apel corect indicând că „*Decizia este irevocabilă*”. Or, potrivit art.437 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătoria privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

În speță, norma art.264¹ alin.(1) Cod penal, în baza căruia Mateescu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat, prevede în exclusivitate o pedeapsă nonprivativă de libertate.

Reieșind din prevederile art.466 alin.(4) și (5) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de recurs (*în cauza penală de față – Curtea de Apel*) împotriva hotărârii pe cauzele pentru care legea nu prevede calea de atac apelul, sunt irevocabile.

Consecvent, potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Cu referire la argumentele invocate în recurs întru casarea hotărârilor judecătorești pronunțate în respectiva cauză penală, Colegiul penal menționează următoarele.

Potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul său reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Articolul 453 alin.(1) Cod de procedură penală stipulează că, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii

precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul R.Moldova despre depunerea cererii.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția R.Moldova și de alte legi naționale.

Potrivit art.456 alin.(1) Cod de procedură penală, actele procedurale preparatorii ale instanței de recurs în anulare și procedura de admisibilitate a recursului în anulare se efectuează în conformitate cu prevederile art.431 și 432, care se aplică în mod corespunzător.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, un complet format din 3 judecători, prin decizie, motivată, va decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430.

Consecvent, coraportând prevederile art.430 pct.5) și 455 alin.(2) pct.7) Cod de procedură penală, recursul în anulare trebuie motivat, cu indicarea obligatorie cel puțin a unui temei prevăzut în art.453 Cod de procedură penală, conținutul acestuia, cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate din punct de vedere al problemei de drept și evidențierea viciului fundamental care, în opinia recurentului, în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Examinând recursul, Colegiul constată că acesta nu se întemeiază pe nici un temei de drept stipulat în art.453 Cod de procedură penală, cu invocarea circumstanțelor considerate a fi un viciu fundamental care ar fi afectat hotărârea atacată, cu indicarea normelor de drept care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi încălcate, omițându-se și argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Argumentele invocate de către recurenți în recursul în anulare privind ilegalitatea hotărârii adoptate în cauză, descrise la pct.5 al prezentei decizii, țin de pedeapsa penală, pe care o consideră prea aspră, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală și care poate fi invocat doar în cazul contestării hotărârii cu recurs ordinar.

În context, Colegiul penal menționează că contestarea categoriei și termenului pedepsei penale la etapa recursului în anulare, după cum solicită recurentul, nu se încadrează în prevederile art.453 Cod de procedură penală.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea recurată, Colegiul penal nu constată vreun viciu fundamental sau erori de drept grave ce ar afecta legalitatea hotărârilor judecătorești deja irevocabile, care capătă putere de lucru judecat și ar da temei de intervenire în procedura precedentă.

Conform prevederilor art.453 alin.(2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În astfel de circumstanțe, având în vedere că hotărârea atacată nu conține erori de drept, cuprinse de noțiunea viciului fundamental, Colegiul penal conchide că,

recursul în anulare declarat de către avocatul Zamfir Pavel în numele condamnatului și condamnat este inadmisibil, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.1), 452, 453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție.

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Zamfir Pavel în numele condamnatului Mateescu Ion și condamnatul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2018, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivate, pronunțată la data de 13 iunie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma